

هلمه‌های تاریخی

تحفه درویش

سردار دورسون در آستانه جدایی از پرسپولیس قرار گرفته
بایکی از عجیب‌ترین بندهای قرارداد در تاریخ فوتبال ایران

امیر محمد یعقوب پور | در شرایطی که مدت‌هاست اردوی پرسپولیس در ترکیه برپا شده و بازیکنان این تیم تقریباً به‌طور کامل در حال آماده‌سازی خود هستند، سردار دورسون در کشور خودش از حضور در این اردو سر باز زده! این اتفاق عجیب، به‌خودی خود هم نشان می‌داد دورسون علاقه‌ای به ادامه حضور در پرسپولیس ندارد و برای آینده‌اش دنبال برنامه دیگری است. مصاحبه اخیر او با یکی از شبکه‌های ترکیه‌ای اما، به‌طور آشکار و روشن آب پاکی را روی دست همه ریخت: «بندی در قرارداد من با باشگاه پرسپولیس وجود دارد که به من اجازه می‌دهد اگر سرمربی تیم، اسماعیل کارتال از پرسپولیس جدا شود، قرارداد من را یک‌طرفه فسخ کنم. در این‌باره باید با مدیران باشگاه صحبت کنم. تیم‌هایی هستند که من با آنها مذاکره کرده‌ام. چون بازیکن آزاد محسوب می‌شوم، برای تیم‌ها جذاب‌تر هستم! شاید پیشرفت‌هایی طی هفته‌های پیش رو در این زمینه رخ بدهد. من می‌خواهم به سوپرلیگ ترکیه برگردم.» البته باشگاه پرسپولیس تا زمان تنظیم این مطلب واکنش خاصی به اظهارات دورسون نشان نداده، اما چنان که گفتیم، غیبت معنادار مهاجم ترکیه‌ای در اردوی سرپوشان نشان می‌دهد او خودش را صاحب حق می‌داند و تصمیمش برای جدایی هم جدی است. در صورتی که همین‌طور باشد، قطعاً این مسئله یک نقطه منفی بزرگ در کارنامه مدیریتی رضا درویش محسوب خواهد شد. اینکه دورسون مهاجم خوب و مؤثری بود جای تردید ندارد، اما کدام اصل حرفه‌ای اجازه می‌دهد باشگاه چنین قراردادی با یک بازیکن ببندد و ادامه حضور او را به بود و نبود یک مربی گره بزند؟ اصلاً از مسائل فنی و استانداردهای مدیریتی که بگذریم، پذیرفتن چنین شرطی، زیر سؤال بردن شأن و اعتبار باشگاه است. مگر بازیکن مجانی بازی می‌کند که به عشق سرمربی هموطنش اینجا بیاید؟ او دستمزد قابل توجه دلاری می‌گیرد و باید افتخار کند که در یکی از بزرگ‌ترین تیم‌های ایران و آسیا توپ می‌زند؛ پس چرا باید چنین بندی در قراردادش گنجانند؟

دورسون که به این شکل عجیب و کم‌سابقه در آستانه جدایی از پرسپولیس قرار گرفته، خودش در میانه فصل گذشته جانشین لوکاس زوانو شده بود؛ دیگر خرید رضا درویش، مدیرعامل سرخ‌ها در خط حمله که آمار ضعیفی به جا گذاشت و برای خالی‌شدن فهرست، با دریافت غرامت سنگین حاضر به فسخ قراردادش شد. حقیقتاً که خسته نباشید آقای مدیرعامل!

3 2 4

روز مانده تا جام جهانی

0 3 2

روز مانده تا سری آ

0 3 1

روز مانده تا بوندس لیگا

0 2 7

روز مانده تا لیگ برتر

0 2 4

روز مانده تا لالیگا

0 2 4

روز مانده تا لیگ برتر

0 2 4

روز مانده تا لیگ یک

چهره روز

عذر بدتر از

گناه

عذرخواهی تصویری بیرانوند از سوی اغلب هواداران پرسپولیس پذیرفته نشد؛ به ۴ دلیل

۱۳ ماه پس از فسخ غیرقانونی و یک‌طرفه قرارداد با پرسپولیس، سرانجام علیرضا بیرانوند رودرروی یک دوربین نشست و در پیامی تصویری از هواداران و نیز مدیران تیم سابقش عذرخواهی کرد. این پوزش‌طلبی در حالی انجام شده که به شکلی خنده‌دار و باورنکردنی، هنوز رأی فدراسیون فوتبال بابت شکایت پرسپولیس از سنگربان تیم ملی اعلام نشده است! در مجموع اما رصد کلی نظرات و دیدگاه‌های هواداران نشان می‌دهد خیلی از آنها عذرخواهی بیرو را قبول نکرده‌اند. این موضوع دلایلی دارد که چند مورد از آنها را مرور می‌کنیم.

❑ **اول: دیر بود**

«عذرخواهی» یعنی یک نفر در درجه اول پذیرفته‌دهنده خطا شده و در حق دیگران اجحاف کرده است. پرسش اینجاست که آیا واقعا دریافتن این حقیقت از سوی بیرانوند باید ۱۳ ماه زمان می‌برد؟ بالاخره آدم وقتی مرتکب اشتباهی می‌شود، واکنش‌ها را می‌بیند و به فکر فرو می‌رود. ۳ روز، یک هفته، ۲ ماه، ۵ ماه... یعنی بیرانوند باید پیشتر از یک سال فکر می‌کرد تا بفهمد نسبت به تیم سابقش کم‌لطفی کرده؟ روشن است که چنین تأخیری قابل قبول نیست و هواداران حق دارند با آن کنار نیایند.

❑ **دوم: از ته دل نبود**

البته که آدم از قلب و نیات درونی دیگران خبر ندارد، اما معمولاً نشانه‌هایی وجود دارد که روشن می‌کند کدام کار از ته دل بوده یا نبوده. یکی از این فرمول‌ها، تطبیق دادن آن کار با سوابق طرف است. در نتیجه عذرخواهی امروز بیرانوند، هیچ نسبتی با رفتارهای او در یک سال گذشته ندارد. نمی‌شود باور کرد کسی که ۱۳ ماه تمام هر کاری دلش خواست انجام داد، رجز خواند، بی‌خیالی پیشه کرد، مواضع طلبکارانه گرفت و حتی به مدیران باشگاه سابقش اتهام زد که برای تسهیل روند خروجش از پرسپولیس از او رشوه (یا به قول خودش شیرینی) گرفته‌اند، حالا ناگهان دچار تحول شخصیتی شود و تصمیم به کرنش و عذرخواهی بگیرد. منطقی‌تر آن است که چنین تغییری را ناشی از نزدیکی به زمان صدور رأی بدانیم.

❑ **سوم: سیاستمدارانه بود**

ویدئویی که بیرانوند با انگیزه عذرخواهی از هواداران پرسپولیس منتشر کرده، کلاً یک دقیقه است، اما تقریباً نیمی از همان هم صرف تقدیر و تشکر از تراکتوری‌ها می‌شود. او در این ویدئو فقط از یک نفر اسم می‌برد که آن هم محمدرضا نوزوی، مالک تراکتور است که به شکل ویژه از سوی آقای سنگربان مورد تمجید قرار می‌گیرد. در نتیجه می‌شود نام این کنش را سیاست‌ورزی گذاشت. بیرو یکی به نعل می‌زند و یکی به میخ. آداب حقیقی و خالصانه عذرخواهی چیز دیگری است.

❑ **چهارم: واقع‌گرایانه نبود**

در نهایت بیرانوند در بخشی از سخنانش، دلیل انجام این عذرخواهی را قرار گرفتن در سال جام جهانی می‌خواند؛ سالی که به ادعای او، برای مردم کشور بسیار مهم است و همه چشم‌ها به تیم ملی دوخته شده. خوب شاید در یک شرایط زمانی دیگر و در مورد یک نسل دیگر از ملی‌پوشان، چنین تعبیری می‌توانست بیراه نباشد، اما اینکه فکر کنیم الان همه هم و غم مردم موفقیت همین تیم است، واقعا فانتزی و غیرواقعی به‌نظر می‌رسد. کاش بیرانوند از جهان منحصر‌به‌فرد خودش خارج شود و نگاهی به وضعیت زندگی مردم بیندازد تا ببیند چه خبر است. با مسائلی که همه درگیر آن هستند، بعید است کسی از امروز استرس موفقیت بیرو و رفقا در جام جهانی سال آینده را داشته باشد!

